

overfalde mig; men overfald mig da med virkelige Realiteter og Politik, men ikke med udenoms Tale; thi det betyder ikke noget, det vide de Herrer fuldstændig Bæstet paa nu. Det Standpunkt, jeg har stillet mig paa, nemlig at tilraade at sætte det ind paa Finansloven, anser jeg for det rette og det ene rette, ikke mindst efter, hvad der er foreskaldet i Folketinget og Landstinget i den sidste Tid, og det Standpunkt staar jeg endnu fuldstændig paa. Jeg tror, at jeg har handlet ret og i sælles demokratisk Interesse ved netop at stille denne Sag frem; men de Herrer stemme saa af uvedkommende personlige Grunde mod deres eget Forslag og imod den Fremgangsmaade, som er den ene fornuftige. Ja, det maa blive de Herrer's Ansvar. Jeg mente, at det først og fremmest i et saa alvorligt Spørgsmaal gjaldt om Sagen og ikke om Personer, og derfor vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg vil selvsøgelig ogsaa stemme for dette Lovforslag — det sagde jeg allerede, da vi havde det til anden Behandling. Jeg mener, at Landboerne i mange Aar have været urettede med Skatter, og er det muligt, at de kunne saa nogen Bøttelse, vil jeg ogsaa være med dertil, men allerhøjest vilde jeg have været med dertil, naar andre Statsborgere, som ikke ere Landboere, men som ogsaa ere haardt trængende, kunde komme med. Jeg kan ikke lade være at minde de Herrer om det, jeg sagde forleden Dag: Hvad Interesse have vi af under den store politiske Kamp, vi føre, at hidse By og Land mod hinanden? Jeg gad vidst, hvad Interesse vi, der ville hævde den almindelige Valgrets Herredømme her i Landet, have af at stille os saaledes, at By og Land hidses sammen, jeg kan ikke indse, at vi have nogen som helst Fordel deraf, bortset fra, at jeg er fuldstændig enig med de Herrer, der hævde, at det er en Uretfærdighed i den Forbindelse, det fremkommer i her. Desuagtet agter jeg, som sagt, at stemme for Lovforslaget, men jeg har rigtignok ikke stor Tro til, at vi saa noget som helst ud deraf. Jeg tror ikke en Gang, vi saa den Fornøjelse, vi kunde have haft ved at føre det ind paa Finansloven, at saa en virkelig Debat om den Side af Sagen ogsaa. Det ere vi nu affkaarne fra, medmindre de Herrer til syvende og sidst ved fjerde Behandling skulde komme i Tanker om at ville efterabe mit Standpunkt med at opfinde § 29; det kunde jo være, de hitte paa det, naar de se, hvorledes det bliver behandlet i Landstinget, det ved jeg jo ikke. Jeg skal love de Herrer, at hvis de skulde opfinde det til fjerde Behandling, saa skal jeg, uagtet alt det, der er

regnet ned over mig fra de Herrer's Side, stemme med dem, thi det gælder for mig om Sagen, ikke om Personer; det mener jeg, er Hovedsagen i et saa alvorligt Spørgsmaal. De Bemærkninger har jeg følt mig nødsaget til at gøre efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører her i Forhandlingen i Dag har indblandet den Diskussion, der blev ført her i Salen om § 29 i sin Tid.

Da ingen yderligere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 61 Stemmer mod 7.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en almindelig Hypotekbank for Danmark.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1060—88. Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Der var uden for Betænkningen stillet følgende Ændringsforslag:

Ændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 13 i Udvalgets Betænkning af Dalsgaard:

De to sidste Stykker affattes saaledes:
 "Skulde nogen af Interessenterne i Banken til nogen Tid ikke kunne opfylde sine Forpligtelser til Banken i rette Tid, og Banken derved, for at kunne opfylde sine Forpligtelser over for sine Laangivere, skulde blive nødsaget til at angribe Garantifonden, skal den straks underrette Finansministeren derom. Det manglende Beløb kan da tilvejebringes ved Pantkætning eller ved Salg af Garantifondens Obligationer. I første Tilfælde skulle de pantsatte Obligationer være indløste inden 2 Aar fra Pantkætningsdagen; i sidste Tilfælde er Banken forpligtet til, snarest mulig og senest inden Udgangen af 5 Aar, at tilbagekøbe det solgte Obligationsbeløb eller et tilsvarende Beløb af $3\frac{1}{2}$ pCt. uopsigelige Statsobligationer samt at godtgøre Statskassen den i Mellemtiden udbetalte Rente. Kunne Midlerne hertil ikke